

עפ"ג 66115/11/15 - שרונה בן עטר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 66115-11-15

לפני: כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר
המערערת

שרונה בן עטר
ע"י ב"כ עו"ד חגית רייזמן

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ') מיום 5.11.15 בת"פ 37364-07-15.

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בסיוע לסחר בסם מסוכן (3 עבירות) ובהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, והוטלו עליה 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערערת הודתה בארבעה אישומים העוסקים בסם מהסוג המכונה "נייס גאי". בשלושה מהאישומים, סייעה המערערת לנאשם 2, בן זוגה, למכור את הסם לסוכן סמוי באמצעות נוכחותה ובמעשים הבאים: פעם אחת העבירה את הסם לסוכן, פעם שניה התקשרה לסוכן וזרזה אותו להגיע למקום ופעם אחרת תיאמה את מועד המפגשים בין נאשם 2 לסוכן. המערערת הודתה גם בהחזקת סם במשקל 1.0238 גרם עם נאשם 2 בביתם. תמורת מכירת הסם התקבלו סכומים הנעים בין 100 ל - 350 ₪. העבירות בוצעו בתקופה של כשבועיים בין יום 7.7.15 ליום 15.7.15.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת טוענת כי יש לשחרר את המערערת ממאסרה לאלתר והעונש שהוטל על המערערת הינו חמור מדי. לטענתה, יש להתחשב בנסיבות חייה הקשות של המערערת, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, נזק גוף שספגה בתאונת דרכים וקשיי התפקוד שנגרמו לה מאז. כמו כן, יש להתחשב בכך שהמערערת הנה אם חד הורית לבנה שמלאו

עמוד 1

לו 18 לפני זמן קצר, שנותר לבדו בדירת בני הזוג לאחר מעצרו. עוד נטען כי בית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי להודאתה של המערערת במעשים, נטילת אחריות מלאה על חלקה וכי מדובר בהחזקת סם בכמות מזערית. כמו כן, נטען כי מדובר בסם שהוגדר כחומר בעל מעמד ביניים: "חומר מסכן", והוכנס לפקודת הסמים תקופה קצרה לפני כן. עברה הפלילי של המערערת הינו מינורי וישן ונוצר על רקע תנאי מצוקה, ובגינו הוטלו עליה מאסרים מותנים וקנסות בלבד. הסנגורית טוענת כי מתחם הענישה הראוי נע בין ענישה מותנית לבין תקופת מאסר קצרה ביותר, בוודאי לגבי עבירת סיוע. יחד עם זאת, לאור העובדה שהמערערת ריצתה כבר 6 חודשי מאסר, ולאור כך שניתן לקבוע שעניינה של המערערת נמצא ברף הנמוך ונוכח הזמן שחלף, ניתן, אף בלא קשר לשאלת החפיפה בין האירועים ואף בהינתן המתחם אותו קבע בית משפט קמא, להסתפק בשישה חודשי מאסר, מה עוד שמדובר במאסר ראשון.

מנגד, לטענת ב"כ המשיבה, במקרה זה החלטת בית משפט קמא מבוססת ונסמכת על ענישה ראויה שנפסקה בעבירות סחר בסמים מסוכנים. על מנת לחרוג ממתחם הענישה, יש להראות הליך שיקום המצדיק חריגה כזו והליך, בעוצמה כזו, אינו קיים בענייננו. גם התסקיר אינו תומך בהקלה בעונשה או בשיקומה של המערערת. וכן, הענישה ביחס לעבירות סחר בסמים הנה ענישה הדוחקת את הנסיבות האישיות. מכל אלה יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך לעניין מעצרה של המערערת עד תום ההליכים עולה כי הינה יליד 1971, רווקה, אם חד הורית לילד בן 17.5 שנים ומכורה לסמים. המערערת מוכרת לרשויות הרווחה מזה שנים רבות על רקע קשיים בתפקודה ההורי ובתפקוד בנה, המשולב במערכת חינוך מיוחד. מלשכת הרווחה נמסר כי עד למעצרה התגוררה בדירת עמידר בבית שמש שאינה ראויה למגורים, וכי היא אינה עובדת מזה שנים רבות. עוד נמסר כי לאורך השנים התקשתה המערערת באופן ממשי לשתף פעולה עם לשכת הרווחה. שירות המבחן התרשם כי המערערת נוטה להכחיש את התמכרותה לסמים ולבחון בעייתיות כלשהי בהתנהלותה טרם מעצרה, מתקשה לקבל סמכות וגבולות, והוערך כי הסיכון להישנות העבירה הינו גבוה.

דין

6. לחובת המערערת נזקפת חומרת העבירות שביצעה. ביצוע מספר עסקאות נפרדות בטווח זמן קצר מלמד כי אין מדובר בכישלון מקרי אחד-פעמי. יחד עם זאת, חלקה של המערערת היה מינורי, אין מדובר בסיוע משמעותי לביצוע העסקאות, וכפי שפורט בגזר הדין, נאשם 2 היה הרוח החיה ומעורבות המערערת הושפעה ממנו כבן זוגה. הסכום שהתקבל ממכירת הסם אינו גבוה. לזכות המערערת יש לזקוף עוד את הודאתה במיוחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא לעבירת סיוע לסחר בסם מסוכן מקובל עלינו, אך בנסיבות המקרה שפורטו לעיל, וכן בהתחשב בנסיבותיה האישיות של המערערת, הסובלת ממצב כלכלי קשה ומקשיי תפקוד אישיים, ומשמשת הורה יחיד לבנה, וכן בנסיבות בהן עברה הפלילי של המערערת נצבר ברובו בגין עבירות שאינן ממין העבירות דנן, שרובן בוצעו למעלה מעשר שנים, וההרשעה האחרונה הנה מלפני כארבע שנים, בגין הוטל על המערערת מאסר על תנאי בלבד, ניתן להקל בעונשה של המערערת שזהו מאסרה הראשון. לפיכך, ולמעשה לפנינו משורת הדין, אנו מקבלים ערעורה של המערערת באופן שתקופת המאסר בפועל תעמוד על שישה חודשים. יתר חלקי גזר הדין, יעמדו על כנם.

ניתן היום, י' שבט תשע"ו, 20 ינואר 2016, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד